

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Balázs Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek a Horváth Ádám Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Horváth Ádám ügyvéd által képviselt Magyar Energia Hivatal (1081 Budapest, Köztársaság tér 7., hivatkozási szám:.....) alperes ellen energia ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2009. évi szeptember hó 14. napján kelt 3.K.32.631/2008/6. számú ítélete ellen az alperes által 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés, valamint a felperes által a Fővárosi Ítéltáblán 3. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán az alulírott helyen 2010. évi június hó 30. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 80.000 (azaz nyolcvanezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - 16.500 (azaz tizenhatezer-ötszáz) forint kereseti, 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési és 12.000 (azaz tizenkétezer) forint csatlakozó fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A felperes 2005. évi július hó 6. napján alakult; a villamosenergia-termelés tevékenységből a megújuló energiaforrásokkal való villamosenergia-termelés résztevékenységgel (mint hőtevékenységgel) működő gazdasági társaság. A felperesi társaságban közvetlen irányítást biztosító befolyással rendelkezik az (a továbbiakban: felperesi jogelőd).

Az 2003-ban elhatározta, hogy község külterületén szélerőmű-parkot létesít és ezen a területen 22 db szélturbinát helyez el, összesen 44 MW teljesítőképességgel. Az a települési önkormányzat támogatását, a földtulajdonosok területhasználatához való hozzájárulását beszerezte és az-vel a villamoshálózatra való csatlakozásról 2005. évi június hó 17. napján szerződést kötött. Az építési hatósági engedélyek beszerzésére oly módon került sor, hogy a felperesi jogelőd 18 gépre 2005. évi július hó 26. napján, 4 gépre pedig 2005. évi október hó 3. napján kapott engedélyt; az engedélyek módosítása - felperesi névátírással - 2006. január 12-én történt meg. A szélerőmű-park megadott pontjainak a kitűzését 2005. évi augusztus hó 23. napján rendelte meg a felperesi jogelőd, míg a felperes 2005. évi augusztus hó 25. napján vállalkozási szerződést kötött a szélerőmű útépítési munkálatainak kivitelezésére.

A felperesi jogelőd 2005. évi október hó 20. napján az engedélyezési eljárásra egy év haladékot kért utalva arra, hogy a projekt kivitelezési szakaszba érkezett, a kiviteli tervek elkészültek, a kivitelezés megkezdődött (az alperes nem értett egyet a kérelmezővel).

Az ... az-vel 2005. évi június hó 17. napján megkötött hálózati csatlakozási szerződés alapján a létesítendő szélerőmű parkkal kapcsolatban fennálló minden jogát és kötelezettségét a felperesre engedményezte (a felperes a jogokat és kötelezettségeket átvállalta) 2006. évi január hó 31. napján; a felperes a hálózati-csatlakozási szerződését az ...-vel 2006. évi március hó 3. napján kötötte meg.

A felperes 2006. évi február hó 2. napján kérelmet nyújtott be szélerőmű-park elnevezéssel 44 MW kapacitású elsődleges energiaforrás választási, létesítési és energia-termelés működési összevont engedély kiadása iránt.

Az alperes a 2006. évi július hó 26. napján kelt számú határozatával a felperes kiserőművi összevont engedély iránti kérelmét elutasította. Határozatában utalt az engedélykérelmek elbírálásával kapcsolatos és a honlapján közzétett elveire, továbbá az Európai Uniónak a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia részarányát meghatározó energiapolitikai célkitűzésére (a 2001/77/EK

irányelvre), valamint arra, hogy hazánk a 2010-re vállalt részarányt 2005-re már teljesítette. Műszakilag és a villamosenergia-piac működése miatt korlátos a megújuló energiaforrásból és hulladékból nyert energiából előállított villamos energia átvételi lehetősége, és az ártámogatásra fordítható összeg kerete is, ezért létezik egy, a rendszer egészére jellemző globális korlát is, amely 330 MW. Hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes nem rendelkezett 2005. évi november hó 10. napja előtt érvényes hálózati csatlakozási engedéllyel, így a rendszerirányító nyilatkozatának beszerzése vált szükségessé, aki az erőmű üzembe helyezésével nem értett egyet. Megállapította, hogy a felperes kérelme a villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény (a továbbiakban: Vet.) 50.§-ának (3) bekezdés b) pontjába (a legkisebb költség elvébe) ütközik, illetőleg a felperes tevékenysége sértené a Vet. 50.§-ának (3) bekezdés c) pontját (energiahatékonysági követelményeket).

A felperes keresetében az alperesi határozat megváltoztatását és a kiserőművi összevont engedély kiadását, illetőleg másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra, ezen belül az engedély kiadására való kötelezését kérte. Ismertette a létesítési folyamat lépéseit a felülvizsgálni kért közigazgatási határozat meghozatalának időpontjáig. Állította, hogy kérelmének elutasítása sérti a 2005. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: Vet. mód.) 61.§-ának (1) bekezdés második és harmadik mondatát, mivel beruházása létesítés alatt álló kiserőműnek minősül. Állította továbbá, hogy az engedményezés folytán rendelkezett 2005. évi november hó 10. napja előtti hálózati csatlakozási szerződéssel. Hangsúlyozta, hogy az a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 329.§-ának (1) bekezdésében írtaknak megfelelően engedményezte rá az ...-vel 2005. június 17. napján kötött hálózati csatlakozási szerződésből származó jogokat és kötelezettségeket. Részletesen elemezte az és társtulajdonosa által az engedélyezés érdekében tett lépéseket, így a földhasználati jog, a környezetvédelmi engedélyek, a hálózati csatlakozási szerződés beszerzése körében. A 2005. augusztusában tett intézkedéseket, így a szélerőmű-park kitűzését, illetőleg a szélerőmű útépítési munkálatainak kivitelezése érdekében kötött megállapodást is már a beruházás megkezdésének minősítette. Hivatkozott az alperes által 2009. július 30-án közzétett tanulmányban írtakra azzal, hogy a tervezet kiserőmű az területére esik, ahol jelenleg 280 MW engedélyekkel le nem fedett, kiadható szélerőművi kapacitás van, így a rendszerszintű korlát nem akadályozza a kérelme teljesítésének. Utalt arra, hogy a kérelem elbírálásának szempontjai nem lehetnek ellentétesek a jogszabályi rendelkezésekkel, ezért a Vet. mód. 61.§-ának (1) bekezdése szerint létesítés alatt álló kiserőműre a korlátozástól mentes, teljes teljesítményre és az üzleti tervben meghatározott villamosenergia mennyiség kötelező átvételére kellett volna az alperesnek kiadnia az engedélyt. Sérelmezte, hogy az egyező tulajdonosi körbe tartozó másik kiserőmű létesítését érintő engedélyezési eljárásban az alperes nem kifogásolta az azonos időpontban kötött hálózati csatlakozási szerződés megfelelőségét.

Az alperes ellenkérelmében a felperesi kereset elutasítását indítványozta, azzal, hogy az ténybelileg megalapozatlan és téves jogi értelmezésen alapul. Álláspontja szerint a felperes kiserőműve nem volt létesítési szakban, hiszen a szükséges engedélyek megszerzését követően az építési munkák megkezdése nem volt igazolt. E körben utalt a 135/2005. (VII. 14.) Korm. rendeletre (a továbbiakban: Korm. r.), mely alapján a felperesnek a létesítés és kivitelezés tényleges megkezdését az építésügyi hatóságnál előzetesen be kellett volna jelentenie. Arra is hivatkozott, hogy a felperesnek nem állt a rendelkezésére a létesítés megkezdéséhez szükséges valamennyi, a nevére szóló engedély, így a hálózati csatlakozási szerződés sem, ezért a kérelmét új, létesítés alatt nem álló projektként kellett elbírálni. A határozatában foglaltak fenntartása mellett kiemelte, hogy a felperes kérelmét jogszerűen bírálta el, az allokációs szempontokat - jogi szabályozás hiányában - a rendszer biztonsága érdekében, a rendszerirányítóval egyeztetve állapította meg, az objektív műszaki korlátok figyelembevételével.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban meghozott ítéletével az alperes számú határozatát megváltoztatta és a felperes részére - a 2006. február 2-án benyújtott kérelmének megfelelően - a ... 44 MW szélerőmű park kiserőmű elsődleges energiaforrásának megválasztására, létesítésére és a villamosenergia termelésére vonatkozó összevont engedélyt megadta. Indokolása szerint a közigazgatási eljárás adatai alapján egyértelműen megállapítható, hogy a felperesi beruházás 2005. szeptember 01. napján már létesítés alatt álló kiserőműnek minősült, eszerint megfelelt a Vet. mód. 61.§-ának (1) bekezdésében írtaknak. Kiemelte, hogy létesítés alatt nemcsak a konkrét fizikai megvalósítást kell érteni, hanem a kivitelezés feltételeit megteremtő, ahhoz szervesen, szorosan és szükségszerűen kapcsolódó munkálatok, tevékenységek is e folyamat részeként értékelendők. A Ptk. 329.§-ának (1) bekezdésében foglaltakra utalással rögzítette, hogy a hálózati csatlakozási szerződéssel kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket a szélerőmű projekt létesítési oldaláról az engedményezte a felperesre, aki ez alapján a helyébe lépett. Ebből következően a 2005. június 17. napján megkötött eredeti szerződésben megállapított jogok és kötelezettségek maradéktalanul a felperesre szálltak; ez igazolja, hogy a felperes 2005. november 10. napja előtt érvényes hálózati csatlakozási szerződéssel rendelkezett. Az alperes 2009. július 30. napján kelt tanulmányára utalással kifejtette, hogy az eredetileg meghatározott rendszerszintű korlát már meghaladott, illetve már annak idején is jóval meghaladta a 330 MW objektív határt, így ennek alapján a felperesi kérelem teljesíthető lett volna. Az alperes nem bizonyította és nem valószínűsítette azt, hogy a perrel érintett időszakban nem volt egyértelmű lehetőség a rendszerkorlát egzakt meghatározására. Álláspontja szerint a szélerőmű parkok működése, rendszerbe integrálása - különös tekintettel a széleskörű külföldi tapasztalatokra - jól szimulálható. Mindezek eredményeként azt állapította meg, hogy a felperesi kérelem a jogszabályoknak teljes mértékben és maradéktalanul megfelelt, ezért az alperes jogsértő módon döntött annak elutasításáról. Rögzítette, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követően kell az alperesnek a felperesi szélerőmű működésének részletes műszaki és egyéb feltételeit meghatároznia.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a felperesi kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a felperes nem tett eleget a Vet. mód. 61.§-ának (1) bekezdésében foglaltaknak és a kiserőmű 2005. szeptember 1. napján nem minősült létesítés alatt állónak. Ezért a kérelem elbírálásakor a villamosenergia rendszer egyensúlyának fenntartása érdekében kialakított és meghirdetett irányadó allokációs szabályok kerültek alkalmazásra, amely alapján jogszerűen tagadta meg az összevont kiserőművi engedély kiadását. Álláspontja szerint - törvényi fogalom meghatározás hiányában - a kiserőmű létesítése akkor kezdődik el, amikor a létesítő minden szükséges engedély és hozzájárulás beszerzését követően a fizikai megvalósítást bizonyíthatóan megkezdi. Ezt a felperes hitelt érdemlően nem tudta bizonyítani, miután önmagában a kivitelezés ütemezésének nála való bejelentése nem jelenti a fizikai létesítés megkezdését (a Korm. r. 2.§-ának (1) bekezdésében írt kötelezettség teljesítése nem bizonyított). Állította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtett „létesítés” fogalmát nem lehet kiterjesztően értelmezni, mivel az engedélyeztetés és a fizikai létesítés különböző és egymástól elkülöníthető folyamatokat jelent. Utalt arra, hogy az ... által kötött hálózati csatlakozási szerződés engedélyezése 2006. január 31. napján történt meg, így a felperes esetében nem teljesült az a feltétel, hogy 2005. november 10. napját megelőzően érvényes hálózati csatlakozási szerződéssel rendelkezett volna. Utalta arra, hogy az elsőfokú ítélet végrehajtása a 2008. január 1. napjától hatályos 2007. évi LXXXVI. törvény, az új Vet. 178.§-ának (3) bekezdésébe ütközik.

A felperes csatlakozó fellebbezésében elsődlegesen azt kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet hiányos rendelkező részét egészítse ki a végrehajthatóság érdekében, az alperesnél előterjesztett kérelem és a hiánypótlási felhívásra benyújtott dokumentumok adatai alapján. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. A fellebbezési ellenkérelme pedig arra irányult, hogy a másodfokú bíróság utasítsa el az alperesi fellebbezést, avagy amennyiben annak részben helyt adna, akkor az elsőfokú ítéletet akként változtassa meg, hogy a részére - az alperes által alkalmazott allokáció figyelembevételével - 22 MW kapacitásra adja meg a kiserőművi összevont engedélyt. Az alperesi fellebbezésre figyelemmel kiemelte, hogy az abban írtak ellentmondanak a felülvizsgálni kért határozatban megjelölt elutasítási okoknak. Fenntartotta és megismételte az elsőfokú eljárás során előadottakat és utalt arra, hogy a jelen ügyben az új Vet. 178.§-ának (3) bekezdése nem alkalmazható, mert az csak az engedélyezési eljárásról rendelkezik, a bíróság pedig nem engedélyező hatóság.

Az alperes fellebbezése alapos, a felperes csatlakozó fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253.§-ának (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelmek és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között vizsgálta és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a peradatok alapján tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes határozata jogszabálysértő. Az alperes

fellebbezésében felhozott érvek alkalmasak voltak az elsőfokú ítélet megváltoztatására.

A Fővárosi Ítéltábla jelen perbelivel hasonló tárgyú ügyben a számú ítéletében kifejtette, hogy az új Vet. nem alkalmazható. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) VII. fejezete a közigazgatási hatósági döntésekkel összefüggő jogorvoslatok között szabályozza a határozat bírósági felülvizsgálatát. A Ket. 109.§-111.§-ai az alapvető rendelkezéseket adják, a közigazgatási per részletes szabályait pedig a Pp. XX. fejezete határozza meg. Ebből következik, hogy a bírósági felülvizsgálatot mint jogorvoslatot nem lehet az államigazgatási eljárástól mereven elkülöníteni, éppen ellenkezőleg, annak részét képezi. A közigazgatási hatósági ügy tehát nem zárul le a jogerős közigazgatási döntés meghozatalával, bírósági felülvizsgálat esetében az mindaddig folyamatban lévőnek minősül, amíg a bíróság jogerős ítéletet nem hoz. Ha pedig felülvizsgálati kérelmet is előterjesztenek, akkor az ügyet egészen a Legfelsőbb Bíróság eljárást befejező határozatának meghozataláig folyamatban lévőnek kell tekinteni. Amennyiben a hatósági ügy tartama alatt jogszabályváltozás történik, akkor az új jogszabály rendelkezésétől függően kell a megváltozott rendelkezéseket alkalmazni. Eszerint előfordulhat, hogy az új rendelkezések a folyamatban lévő ügyekben is irányadók, azaz azokat a bírósági felülvizsgálat során is figyelembe kell venni. Jelen esetben azonban az új Vet. 178. §-ának (3) bekezdése a hatályba lépést megelőzően indult engedélyezési eljárásokról rendelkezik, és nem azt mondja ki, hogy a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell. A folyamatban lévő ügynél szűkebb tartalommal bír az engedélyezési eljárás, az csak az alperes előtti hatósági eljárásra vonatkoztatható. Ebből következik, hogy - bár a felperes ügye a bírósági felülvizsgálati szakaszban is folyamatban lévőnek minősül - a Vet. 178.§-ának (3) bekezdésében foglaltak a közigazgatási perben nem alkalmazhatók.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát a Vet. mód. 61.§-ának (1) bekezdésébe ütközőnek találta, mert a felperes által engedélyezni kérelmezett szélerőmű beruházás 2005. szeptember 1-jén létesítés alatt állt.

A Vet. mód. 61.§-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a Hivatal az engedély kiadását nem tagadhatja meg, ha a kiserőmű rendelkezik érvényes, a külön jogszabályokban meghatározott hatósági engedélyekkel és a jogszabályokban foglalt rendelkezéseknek megfelelően működik. E bekezdés rendelkezései megfelelően alkalmazandók az e törvény hatálybalépésekor létesítés alatt álló kiserőművekre.

A másodfokú bíróság először is rámutat arra, hogy „az engedély kiadása nem tagadható” törvényi fordulat nem jelenti azt, hogy az engedélyt a kérelmezett tartalomnak megfelelően kell kiadni. A szabályozás célja annak biztosítása, hogy a már működő vagy a létesítés alatt álló kiserőművek - figyelemmel a legkisebb költség elvére is - előnyben részesüljenek azokkal szemben, akik még nem kezdtek ilyen beruházásba. Ez azonban nem járhat azzal, hogy a már működő vagy létesítés

alatt álló kiserőművek bármilyen igényét az alperesnek maradéktalanul ki kellene elégítenie. Csupán arról van szó, hogy ezekben az esetekben a kiserőművek működését a jövőben is engedélyezni kell, ám ennek feltételeit az alperes a vonatkozó egyéb jogszabályok alapján határozhatja meg.

A szélerőmű engedélyezése során az alperesnek különösen figyelemmel kellett lennie a Vet. 50.§-ának (3) bekezdés b) és c) pontjaiban foglaltakra. Mivel a felperes kérelme az egységesen működő villamos energia rendszerhez való csatlakozásának engedélyezésére irányult, ezért a legkisebb költség elvének és az energiahatékonysági követelményeknek való megfelelést a rendszer egésze szempontjából kellett vizsgálni. A felperes által sem vitatott 330 MW-os korlátra tekintettel azt is figyelembe kellett venni, hogy az összekapcsolt villamosenergia rendszer miként tud az adott technikai színvonalon kiegyensúlyozottan és optimális költséggel működni. A szélenergia környezetbarát és kedvező költséggel előállítható energetika ugyan, de a szélerőművi teljesítmény változékonysága ideiglenes, gyors piaci ellensúlyozást igényel és jelentős többletköltség felmerülésével is jár. Mindez a rendszer egészének jól szervezett működését kívánja, ami viszont csak a felállított műszaki korláton belül érvényesíthető. Miután a beérkezett igények jóval meghaladták az ily módon kiosztható teljesítményt, az alperesnek - figyelemmel a Vet. 50.§-ának (2) bekezdésében meghatározott egyenlő bánásmód követelményére is - ki kellett alakítania az engedély kérelmek elbírálásának egységes elveit, elbírálási szempontjait. A kötelező átvétel alá eső villamosenergia mennyiség kiosztására ezért szükségszerűen meg kellett határozni az engedélyezési eljárásnál alkalmazandó allokációs modellt. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság tévesen vonta le a határozat meghozatalát követő időszak tapasztalatai alapján készült tanulmány közelebbéről meg nem jelölt megállapítására hivatkozással azt, hogy indokolatlan volt a 330 MW-os korlát állítása.

A Vet. mód., de a villamos energiára vonatkozó egyéb jogszabályok sem határozzák meg azt, hogy mikor tekinthető a kiserőmű létesítés alatt állónak. Figyelemmel azonban arra, hogy a Vet. mód. 61.§-ának (1) bekezdés utolsó mondata visszautal a működő kiserőművekre, az arra vonatkozó rendelkezések megfelelő alkalmazását írja elő, megállapítható, hogy létesítés alatt állónak csak olyan kiserőmű minősülhet, amelynek a külön jogszabályokban meghatározott hatósági engedélyek alapján és a jogszabályokban foglalt rendelkezéseknek megfelelően megkezdtek a kivitelezését. E körben tehát kizárólag a jogerős és végrehajtható engedély birtokában, az az alapján végzett, és az egyéb jogszabályi rendelkezéseknek is megfelelő fizikai megvalósítás értékelhető csak.

A rendelkezésre álló iratok alapján egyértelműen megállapítható, hogy a kérelmezett szélerőművel kapcsolatos, a felperest a szélturbinák megépítésére feljogosító engedélyek nagy többségét 2005. júliusában adták ki. E naptól rendelkezhetett a felperesi jogelőd legkorábban a Vet. mód. 61.§-ának (1) bekezdésében foglalt, külön jogszabályban meghatározott hatósági engedéllyel. A Korm. r. 2.§-ának (1) bekezdése értelmében az engedélyhez kötött építési tevékenység akkor kezdhető meg, ha a kivitelezés tervezett megkezdése előtt

legalább 8 munkanappal azt az építető az építésügyi hatóságnál bejelentette. A felperesi jogelőd e bejelentési kötelezettségét legkorábban részben 2005. július 26-án, de részben csak október 3-án teljesíthette, ezért a Vet. mód. 61.§-ának (1) bekezdésében meghatározott, a jogszabályokban foglalt rendelkezéseknek megfelelő létesítés részben csak 2005. szeptember 1-je utáni napra eshet. Nincs azonban arra adat, vagy bizonyíték, hogy a felperesi jogelőd a létesítés/építés megkezdése előtt saját nevében, a Korm. r. 2.§-ának (1) bekezdése szerinti bejelentési kötelezettségének eleget tett volna.

A felperes saját nevében 2006. január 12-től rendelkezett építési engedéllyel; javára a project engedélyezése 2006. január 31-én történt, hálózati csatlakozási szerződést 2006. március 3-án kötött, ebből következően a felperes a Korm. r. 2.§-ának (1) bekezdése szerinti bejelentéssel 2005. szeptember 1-je előtt nem is élhetett.

A felperes jogelődjé a 2005. október 20. napján kelt és alpereshez intézett halasztás iránti kérelmében csak arra hivatkozott, hogy a szélerőmű projekt a kiviteli tervek elkészültével kivitelezési szakba érkezett. A kiserőmű a fizikai megvalósítás jogszerű megkezdésével kerül létesítés alá, és nem csupán a kivitelezés megkezdéséhez szükséges engedélyek, hozzájárulások, tanulmányok és egyéb dokumentációk megszerzésével. A felperesi jogelőd e kérelméhez nem csatolt olyan dokumentumot, amely azt bizonyítaná hitelt érdemlő módon, hogy a szélerőmű fizikai megvalósítását bizonyíthatóan megkezdte. Azt sem igazolta, hogy a Korm. r. fentebb hivatkozott előírásának megfeleltethető módon az építési tevékenységet bizonyító előzetes bejelentési kötelezettségének a törvényi határidőn belül eleget tett. A másodfokú bíróság minden tekintetben egyetértett az alperes fellebbezésében foglaltakkal, vagyis, hogy a felperesi kiserőmű 2005. szeptember 1. napján nem minősült létesítés alatt állónak és nem teljesült az a feltétel sem, hogy 2005. november 10. napját megelőzően érvényes hálózati csatlakozási szerződése lett volna a felperesnek.

A felperes hangsúlyozta, hogy az alperes döntése sérti a 246/2005. Korm. rend. 60.§-ának (3) bekezdését, mert az engedélyezés által biztosítottan rendelkezett hálózati csatlakozási szerződéssel. Ezt az állítását az első fokú bíróság ítéletében osztotta, azonban ez nem foghat helyt, mert az ... az ...-vel 2005. évi június hó 17. napján megkötött hálózati csatlakozási szerződését csak 2006. évi január hó 31. napján engedélyezte a felperesre, így e tény igazolja, hogy a felperesnek 2005. november 10. napja előtt érvényes hálózati csatlakozási szerződése nem volt. De még ha az engedélyezéssel a hálózati csatlakozási szerződés reá szállt volna is, az erőmű jogszerűen létesítés alatt állónak akkor sem minősült.

Az engedély kiadásakor az alperesnek a Vet. végrehajtásáról szóló 180/2002. (VIII.23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 41/A.§-a értelmében - egyebek mellett - meg kellett határoznia a kötelezően átveendő villamos energia mennyiségét, a működési engedély időtartamát, de egyéb kikötéseket, feltételeket is meghatározhatott. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság kizárólag az engedély

megadásáról rendelkezett, egyéb, az engedélyhez kötelezően kapcsolódó megállapításokat nem határozott meg. Indokolásában ugyan utalt arra, hogy ezeket a feltételeket az alperesnek kell majd meghatároznia, ám nem tért ki arra, hogy milyen hatáskörben, milyen eljárási szabályok mentén kellene a hatóságnak a bíróság jogerős ítéletét kiegészítenie. A teljes körű szabályozás hiánya már önmagában kizárja az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

Ugyanakkor nem foghat helyt a felperes azon csatlakozó fellebbezési kérelme, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet kiegészítve az engedélyt teljeskörűen adja meg, rendelkezve az engedély érvényességi idejéről, az átveendő energiáról, annak áráról, stb. Ez a bíróság megváltoztatási jogkörét meghaladó olyan rendelkezés lenne, mellyel az engedélyező hatóság alperes hatáskörét vonná el a bíróság.

Az engedély részbeni megadására vonatkozó felperesi érvelést pedig a Pp. 247.§-ának (1) bekezdése alapján mellőzte a másodfokú bíróság (meg nem engedett kereset változtatás).

Mindezek folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján elutasította.

A sikeresen fellebbező alperes első és másodfokú eljárásban felmerült perköltségének a megfizetésére a felperes a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles, míg a kereseti és fellebbezési, valamint csatlakozó fellebbezési illetéket a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles viselni.

Budapest, 2010. évi június hó 30. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. tanácselnök, dr. Bacsa Andrea sk. előadó bíró
dr. Vítál-Eigner Beáta sk. bírónő

A kiadmány hitelül:
tisztviselő